

Susanna Vallström
eller Hva' sa' hans
mamma om de' då? :
Sommarfluga

Engdahl, Axel,

81 F b Br.

National Library
of Sweden

Vitt. Sv.
Lram.
Hvass
(Br.)

SUSANNA VALLSTRÖM

eller

Hva' sa' hans mamma om de' då?

SOMMARFLUGA af Axel Engdahl, Fritz Schéel och Hasse Z.

PRIS
50
ÖRE.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

SUSANNA VALLSTRÖM

ELLER

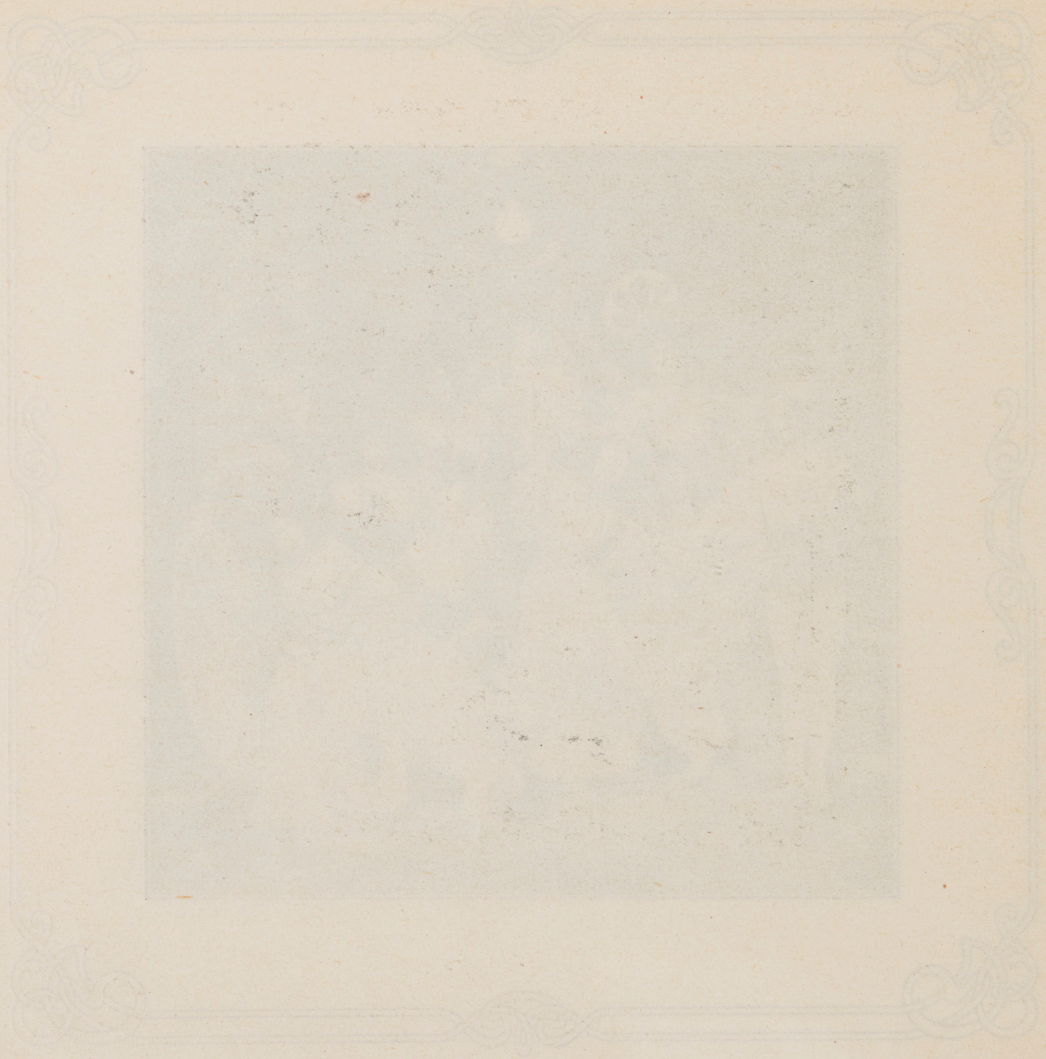
HVA' SA' HANS MAMMA OM DE' DÅ?

SOMMARFLUGA

AF

Axel Engdahl, Fritz Schéel och Hasse Z.

SUSANNA VALLSTRÖM

BLIK

HVA SA HANS MAMMA OM DEN DA

SOMMARFLOA

11

Axel Engdahl, Fritz Schöel och Hans A.

GÖTEBORG
SCHÉEL & SJÖGREN'S TRYCKERI
1908

BRÄCK och SMÄCK.

Bräck:

Vi ä' två glada kurrar och heta Bräck och Smäck.

Båda:

Heta Bräck, heta Smäck, glada kurrar Bräck och Smäck.

Smäck:

Som går i sta'n och murrar till kväll från morgonbräck.

Båda:

Murra bräck, lägg i säck, murra säck i bräck och smäck.

Bräck:

I köken stå och rapa till klockan sex hvar kväll,

Båda:

Klockan sex, klockan kväll, sexan klock hvardenda kväll.

Smäck:

Men sällan får man lapa för det dom skjutit spjäll,

Båda:

Lapa säll, skjuta spjäll, lapa kväll och vara snäll.

Bräck:

För riddaren af slevven går dagen som en dans.

Båda:

Slevven går, slevven står, här går dagen som en dans.

Smäck:

Och kronan uppå murevärket är en kak'lugnskran.

Båda:

Krona kran, kosidangs, kran i krona på sitt tjangs.

Bräck:

Den bittra kalken hafver till dagligt bruk vi fått.

Båda:

Hafver bruk, hafver kalk, har till dagligt bruk vi fått.

Smäck:

Men att den kalken tömma vi gör oss inte brädt.

Båda:

Tömma brädt, tömma smått, tömma vått och lefva godt.

Bräck:

Nu ska' vi visst lockoutas, i tidningen jag las.

Båda:

Las i blad las så glad, uti tidningen jag las.

Smäck:

Frimurare man blir då och själf sin egen bas.

Båda:

Murrabas, bara glas, glada bas i godt kaias

Bräck:

På ryggen ta vi träget, på lunken oss bege.

Båda:

Lunka på, lunka å, ut på lunken oss bege.

Smäck:

Och murra alla sprickor som uti sta'n vi se.

Båda:

Murra spräck, sprickor bräck, smäcka sprickor me' beske'.

Bräck:

Ifall nå'n nykter hånkas af Södermalms polis,

Båda:

Någon gyck, som ä' nyck, blifver hånkad af polis.

Smäck:

Om inte Göteborgssystemet ger oss någon spis.

Båda:

Slita ris på en gris, så det ryker af en flis.

LILLA SÖDERLUND.

I går afton så var den lilla Söderlund hos mej

Och i morgon så kommer han igen — kom igen.

Och han lade sina händer uppå mitt vita bröst,

Jag sade: lilla Söderlund, här ska' du finna tröst.

I går afton så var den lilla Söderlund hos mej

Och i morgon så kommer han igen — kom igen.

Och han talte på fikonspråk, det drilla som musik,

Och på värfsfötter ljufveligt han sjöng — så han sjöng.

Och han skänkte mej en lott till ett Hamburgerlotteri

För jag skulle vinna pengar och en riker flicka bli.

Och han talte på fikonspråk, det drilla som musik,

Och på värfsfötter ljufveligt han sjöng — så han sjöng.

Kristi Himmelfärdsnatten uti Friesens park det va',

När han ba' mig att bli hans lilla hjälp — kom och hjälp.

Och han bjude mej på skorpor och på limonad och vin,
Och han stoppade uti min mun en chokela'pralin.

Kristi Himmelfärdsnatten uti Friesens park det va',

När han ba' mig att bli hans lilla hjälp — kom och hjälp.

I ar gåfton så sö den lilla vaderlund mes hoj,

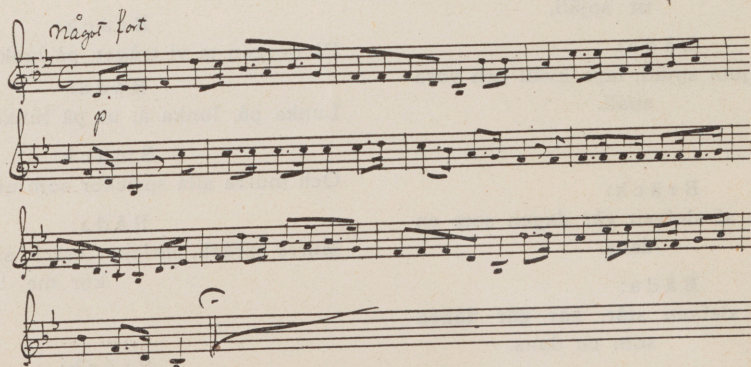
Och mo irron så immer han ko gän — han ko gän.

Och han häde sina lander uppå mitt bråta vist,

Ja sö: min lilla saderlund här ska' du tröna fist.

I ar gåfton så sö den lilla vaderlund mes hoj,

Och mo irron så immer han ko gän — han ko gän.

Flickan, som spelade på lotteri.

Mel.: Sandahls kanon.

Upp i Västergötland där bodde en flicka,
Hon visste så väl att för manfolk sig skicka
På kinden den fagra satt rodnadens sky,
Och fästman hon hade, hvar afton en ny.

Den sista han sa': vill mitt armod du dela
Så ska' du på klasslotteriet få spela.
Och flickan hon sade: visst blifver jag din.
Men lotten hon gömde så väl i sitt skrin.

Och lyckan var huld, ty vid dragningen
vann hon,

Men se'n med en herrekarl spårlöst försvann hon.

Den trolösa kvinnan, det var hennes tack,
För guld, som skimrade, kärleken sprack.

Och åren förrunno, en dag kom hon åter,
Och knäföll för vännen: Ack, du mig förlåter?

Nej sade han, dig köpte jag för en lott,
Nu har jag fått gratis din syster Charlotte.

Hon samlade åter det lilla hon hade,
Farväl, kära fosterland, sorgset hon sade.
Till mörkaste Afrika bar hennes stig,
Här ska' ni få höra hvad där hände sig.

Hon trodde i Kongo att vinna en seger,
Men där blef hon uppäten utaf en neger.
Så hafver med mången i lifvet det gått
Som inte förstätt vara nöjd med sin lott.

BILIS OLSON.

I Malmö där startade jag
Med bil utaf finaste slaget.
Man ropade: Leve Peugeot!
En mutter gick af i det draget.
Men oförskräckt trilla jag på
Tills plötsligen, fanken anamma,
En stänkskärm åt helsicke gick —
En straffprick jag fick med desamma.

(Refräng.)

Men jag körde ändå
Med min lilla Peugeot,
Med min Bil-Bols Peugeot
I detta backiga land.

KÖR'ET TILL LÖFSTA.

Här i Stockhlm finns så mycket
Som helt säkert borde bort,
Som till Löfsta skulle skickas
Uti daglig soptransport.
Hvarje värd, som hyran höjer
Och för nöd ej hänsyn tar,
De som uti lingon jobba
Just för dem ett råd jag har:

(Refräng.)

Ta' och lägg dom i en korg,
Ställ opp dom på en vagn
Och kör iväg dom ut till Löfsta.

I Halmstad där skåda jag fick
En lax som nog söker sin like;
Jag hälsa'n så muntert och gladt,
Och ramla se'n ner i ett dike. —
Fast bakhjulen hade gått af
Och styrapparaten var borta,
Jag fällde dock alls ingen tår
Och kom inte häller till korta.

(Refräng.)

En gårdsgård se'n törna jag på
Och vettskrämde två gamla landtmän.
En oxen se'n slakta jag ner,
Fast inte jag alls var bekant me'n.
På vägen allt till Göteborg
Jag råkade på herr Lithander;
Han hoppade rätt i en sjö,
Jag undrade se'n hva' han fann där.

(Refräng.)

I Trollhättans brusande ström
Jag tappa en oljecylinder.
Ett tändstift gick också sin kos,
När Åmål jag tog som ett hinder.
Och ljuddämpar'n sedan gick af
Och lädan med växeln gick sönder,
När solen i Karlstad mig såg
Köra öfver två sömniga bönder.

(Refräng.)

I Falun benzinen tog slut;
Med brännvin från staden jag elda.
I störtregnen se'n ånga jag på
Så ringarne blef lite' svållda.
Till målet dock sedan jag kom
Med straffprickar nära tvåhundra —
Att inte jag hade vänt om
Det domarna mycket förundra
När dom såg mej gå på
Med min lilla Peugeot, etc.

Ja, det finns nog många andra
Som helt hastigt borde veg; —
Hvar bilist som folk kör öfver
Borde stoppas i en säck —
Och hvar jobbare i papper,
Som ej ännu tagit slut,
Och hvar kördräng som på gatan
Ger sin häst onödigt stut:
(Refräng.)

Alla herrar som på natten
Springa efter rädda kvinns,
Källarmästarn som tar kofva
För små smultron som ej finns,

Hundar som uti rabatten
Rifva upp båd' jord och frön,
Ljunggren, Warburg, som med vatten
Nästan taga på oss dö'n:
(Refräng.)

De som inte vattna gatan,
De som krogen stänga vill,

De som lägga tull på allting,
På potatis och på sill;
De som gå och grufvor sälja
Där ej mer nå'n malm nu finns,
De som gå omkring och skvallra
Om vår Rosa och en prins:
(Refräng.)

KVINNORNA och BADEN.

Karlarne de skrifva jämt och samt om oss
i bladen:

Kvinnorna i staden,
Hela långa raden,
Ha fått vattuskräck och inte våga sig i
baden,
Men att själfva de i bastun ligga jämt.
Detta kallar jag oss stackars kvinnor chi-
kanera,

Att oss trakassera,
Baktala med mera.
Och mot det i Kvinnoklubben ska' vi pro-
testera,
För min lif och själ vi tål nå't smutsigt
skämt.

Med ett litet bad hvarje kvinna sig består,
När hon bara stunder får;
Jag ska' säga tiden går.
För min ringa del vill jag säga det förslår
Om jag ta'r mitt lilla bad så där hvartannat
år.

Mannen ej behöfver att för detta sig hof-
vera,
Han är skapt af lera,
Måste bada mera.

Ofta är han sotare och präst och yttermera
Är hans själ så svarter som den mörka graf.

Ja, om ock vi kunde våra äkta männer muta
Att vi fick dem luta,
Vill jag inte pruta
På att det behöfdes tretti kvinnfolk vid en
spruta
Innan man fick skåda hvad dom var utaf.
Manfolk ä' svarta hvar än dom ä' ifrån,
Ifrån hjässan ned till tån,
För det är hin ondes län.
Skrubbar'n man också så skinnet trillar å'n,
Aldrig nå'nsin biter tvål och vatten på en
så'n.

Och förråsten ska' jag säga, är det ej för
mycke'

Alls uti mitt tycke
Att en sådan gycke
Får en droppe utanpå sin kropp ett litet
stycke

När dom i sig vatten bara får i knä't.
Om de bara ville vara lite' snälla ve' oss,
Bruksanvisning ge oss
Hur vi ska' bete oss

När vi gå i finska bastun utan att de se oss
Då en kunde tro de hade mening me't.
Men vi har nog af de svettbad som vi får
Och som räcker och förslår
När man ut i köket går,

Duschar af ovelt oss männerna består,
Så min själ att vi behöfva bada mer i år.

I DAG OCH I MORGON.

Du är öfvermåttan begeistrad och glad
:|: i dag :|:
Det tycks dig som egde du hela vår stad
:|: i dag :|:

För röster till valet du gnott som en hund,
På månader har du knappt fått dig en blund
Nu väntar du lönen, d'ä' klart om en stund
:|: i dag :|:

Men herre gud hur ser du ut i morron;
Ja, har du tänkt på hur det blir i morron.
Då du finner allt besvär

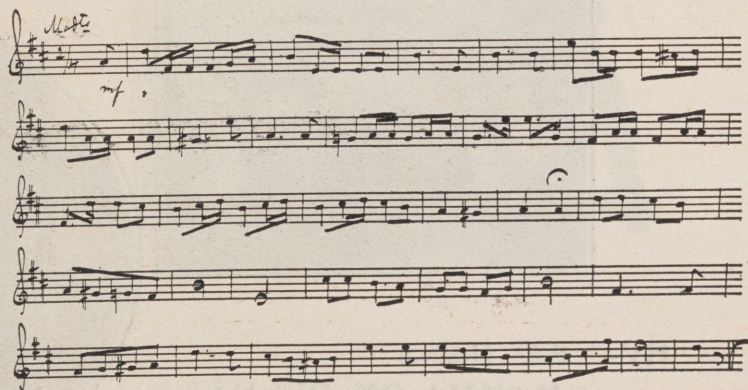
Lönadt med en tom chimär,
Allt som du tro't i dag, är luft i morron.
Man har resolverat sin mening som så:
Hvad tjänar det till att i badet vi gå
:|: i dag :|:

När man ändå blir likadan i morron.
När man ändå blir likadan i morron.
Ja, det kan väl folk förstå
Att sig kläda af och på,
Är dumt, när det ska' göras om i morron.
Med portnyckeln mannen från frun smiter
ut,

:|: i dag :|:

Att njuta konfekten i lifsglädjens strut
 |: i dag |:
 Han skålar för frihetens gyllene skatt
 Och ler åt att frun inte kan 'en få fatk,
 Och lifvet är solsken och allt är så glädt
 |: i dag |:
 Men, herre gud, hur ser han ut i morron
 Ja, herre gud, hur ser han ut i morron!
 Då är friheten sin kos,
 Den har vissnat, glädjens ros,
 Och portnyckeln den får han ej i morron.
 Åt posttjänstemännen de lofvat' mer lön
 |: i dag |:
 Och lofvat villfara rösträttares bön
 |: i dag |:

I riksdan på tjafs blir en fattig ej mätt,
 När tungorna slamra "för lag och för rätt"
 "Rättvisa åt alla" sän't är deras sätt
 |: i dag |:
 Men, herre gud, hur blir det väl i morron
 Ja, hvem som hålst vet hur det blir i
 morron.
 Då det stämmes upp en sång:
 "Vänta tills en annan gång!"
 Sjunga gubbarne i samfällid kör i morron.
 Rätt många af damerna uti vår stad
 |: i dag |:
 Ä' rädda att ta ett uppfriskande bad
 |: i dag |:
 De ha sig försvarat på möte då och då

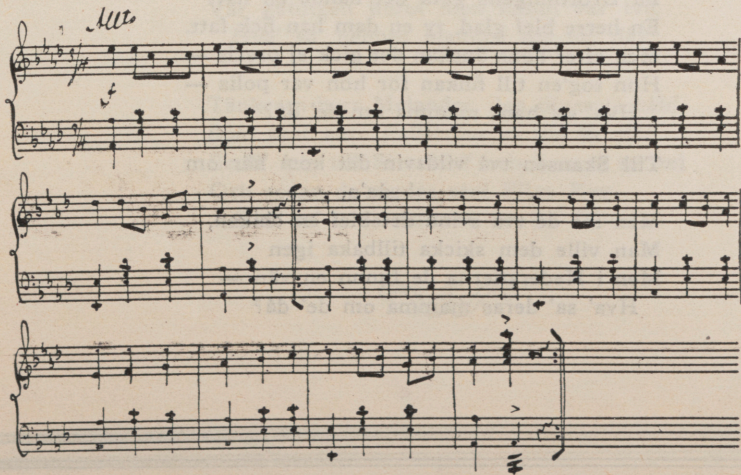

KÖKSDANSEN.

När som i dag tillsammans vi ä'
 Så ska' vi roa oss me' beske'.
 Sällan en dansa får eller le,
 Men nu så ska' vi skratta!
 Ha ha, ha!
 Lifvet ä' både lessamt och kort,
 Rätt som de' ä', så kommer en bort,

Ingen oss unnar vått eller torrt,
 Ja, en vill änna gråta.
 Hi, hi, hi!

Men hvartill tjänar lipandes grin?
 Nej, det är bäst att gno, ta' mig hin.
 Blir det för galet tar en porslin
 Och till sin tröst slår sönder.
 Bom, bom, bom!

HVA' SA' HANS MAMMA OM DE' DÅ?

(Mel.: Singdudelidej.)

Om allt hvad som händer och sker i vår
stad,

Om Lindman är ledsen och Branting är
glad,

Om kymigt man har det med livvets besvär
Man viftar med kardan och säger så här:
(Talas): Hva' sa' hans mamma om de' då?

På Drottningens gata det hände en natt
En herre blef glad, ty en dam han fick fatt.
Men efter hans önskan det gick ej precis —
Hon tog'en till finkan för hon var polis —
Hva' sa' hans mamma om de' då?

Till Skansen två vildsvin det kom här om
da'n,

Men för de två svina det blef en chikan,
Man ville dem skicka tillbaka igen
Men i Hederstierna de funno en vän —
Hva' sa' deras mamma om de' då?

Nyss Hinke han
Och femton små
Men i Helsingbo
Som skingrade F
Hva' sa' hans

Och Astri Torse
Man hafver gift

O flickor, som
Tänk om sådant
Hva' sa' eran

Det bolaget Lin
Att allt mera ty
Att blott utaf k
Ej alltid en Sve
Hva' sa' hans

till Skåne på tåg
 or i västfickan låg,
 nns en djäkla fiskal
 och själv höll ett tal.
 na om de' då?

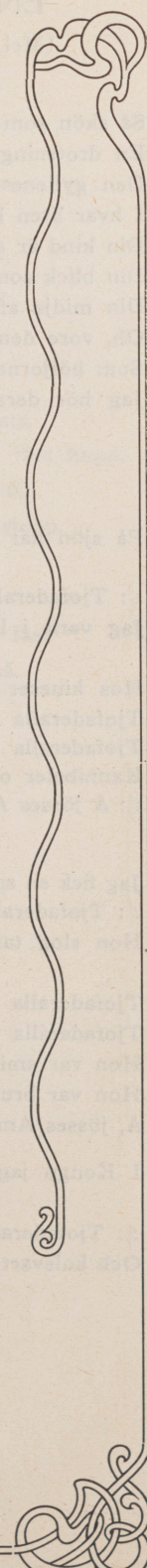
å våran Dramat
 med en norsk advo-
 kat —
 å denna lokal
 Er Anders de Vahl.
 na om de' då?

å insyltat ä',
 däråf kan man se,
 och saftjobberi
 en Krösus kan bli.
 na om de' då?

Besök har vi haft utaf herr Fallières,
 Som delat ut ordnar åt Pål och åt Per.
 Herr Ahlfelt på Rydberg — parlez vous
 francais,
 Han fick säj en stjärna på fracken han me'.
 Hva' sa' fru Skog om de' då?

Skön Inga hon låg uti kammaren sin
 Och slumrade ljuft när en geting flög in,
 När Inga se'n vaknade dagen därpå
 Var getingen borta men näsan var två.
 Hva' sa' hennes mamma om de' då?

Tänk om herr Melander, den öfverste båld,
 Som utaf herr Fallström så illa är tåld,
 Skull' fria till Steenhoff och hon ej sa nej
 Och sedan de vigdes utaf Ellen Key.
 Hva' sa' hans mamma om de' då?

EN VALSDRÖM.

(Mel.: Valsen ur Valsdrömmen.)

Seglaren:

Så skön som din bild jag mig drömde,
En drottning på klippan du står.
Den gyllene solen sig gömde
I hvar liten lock af ditt hår.
Din kind är af purpur begjuten,
Din blick som en blånande älf,
Din midja af vinden omsluten,
Oh, vore den vinden jag själf.
Som böljorna bröstet sig hvälfver,
Jag hör deras mystiska brus

Ur hjärtat, som längtande skälver —
O trollfé i sommarens ljus.
Låt mig få stanna här vid ditt bröst,
Lyss till de milda vindarnas röst,
Allt hvad jag drömt om dagar och år
Nu för mitt öga lefvande står.

Amalia:

Lifvet är långt, men ack sommarn är kort,
Kärleken vissnar, snart dör han bort,
Vissnar som blad när dom faller af.

Seglaren:

Följ mig då ut på blånande haf,
Där få vi drömma sommaren ut.
Drömma och lefva sagan till slut.

JOEL.

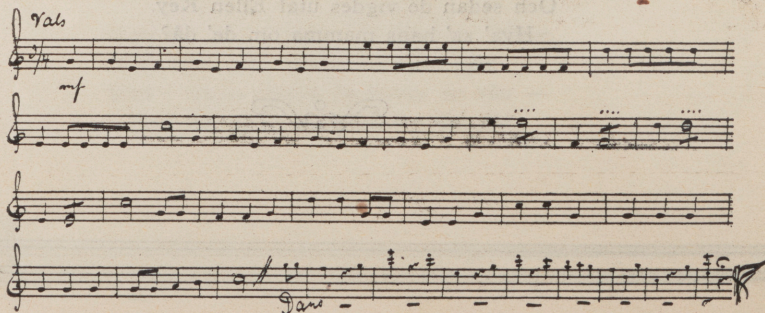
På sjön har jag farit som skeppskapitong
-ong -ong -ong.
:|: Tjofaderalla tong -ong -ong -ong. :|:
Jag varit i länder där flickor finns mång
-ång -ång -ång.

Hos kineser och indianer,
Tjofaderalla mång -ång -ång -ång.
Tjofaderalla mång.
Kannibaler och babianer,
:|: Å jösses Amalia hvad dom valsa bra. :|:
(Dansar.)

Jag fick en spanjorska i Uruguay -aj -aj -aj.
:|: Tjofaderalla aj -aj -aj -aj. :|:
Hon slog tamburiner med hatten på svaj
-aj -aj -aj.
Tjofaderalla aj -aj -aj -aj.
Tjofaderalla aj.
Hon var smidig, hon var smäcker,
Hon var brunstekt, hon var läcker,
Å, jösses Amalia, hva' hon valsa bra.

I Kongo jag träffa en fager negress -ess
-ess -ess.
:|: Tjofaderalla ess -ess -ess -ess. :|:
Och kolsvart det var hon som ett spaderess
-ess -ess -ess.

Tjofaderalla ess -ess -ess -ess.
Tjofaderalla ess.
Hon var feter, hon var kärer,
Och hon åt missionärer,
Å, jösses Amalia, hva' hon valsa bra.
I Lissabon va' där en cirkusmamsell -ell
-ell -ell.
:|: Tjofaderalla sell -ell -ell -ell. :|:
Hon stod på tribunen och sprattla hvar
kväll -äll -äll -äll.
Tjofaderalla kväll -äll -äll -äll.
Tjofaderalla kväll.
Hon bar trikåer på bena,
Och hade kjolar te' knäna,
Å, jösses Amalia, hva' hon valsa bra.
Prinsessan af Grönland mej tog till sin vän
-än -än -än,
:|: Tjofaderalla vän -än -än -än. :|:
Men hon var så kall så jag rymde igän
-gän -gän -gän.
Tjofaderalla -gän -gän -gän -gän.
Tjofaderalla gän.
Reste hem till mi' böna,
Tar en sväng i det gröna,
Å, jösses Amalia, hvad du valsar bra!

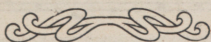
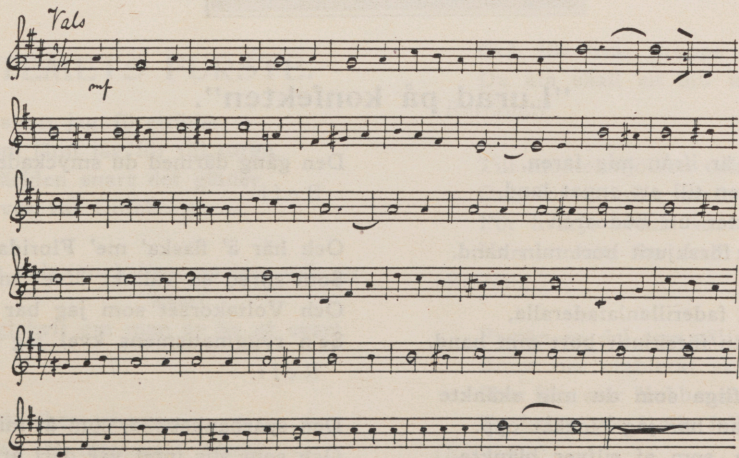
RÖSTRÄTTSKVINNORNA.

Försakelse är kvinnans lott
Hvad ställning hon än innehar.
Och allt hvad ljufligt är och godt,
Man ledigt ifrån henne tar.
Men vi försaka gärna allt,
Om blott till nå'n nytta det ä',
Vår ved, om inte det är kallt,
Och kläder — om de ej oss klä';
Af arbete man vill oss ge',
Med lite vi så nöjda ä'.
När nu Frida Sténhoff för oss ställt det så,
Att vi lite kärlek i välmening få —
Allt, allt så gladt försaka vi
Om blott det ej tillspetsas i
Den fråga, som Lindman ej vill vår ska'
bli,
Men raka vår näsa förbi

På balerna vi skola gå,
Försakande på alla sätt;
Hvart plagg så gärna falla må

Med undantag af vår korsett.
Att hatten än vi på oss ha'
Det är för att visa Er, män,
Ni modet ej kan från oss ta
Och att vi ej gifvit oss än.
Försakelsen skall bli vår lag,
— Men bara för en enda dag,
När nu Frida Sténhoff etc.

En "Främlinge" till mål har satt,
Att väcka — det tror han — vårt hopp.
På ungarln ville han ha skatt,
Men därför blef, gu' ske lof, stopp.
De söka utan ro och rast,
För kvinnorna ordna det så,
Att hon, partout, skall blifva fast
Och aldrig sitt rösträttsmål nå.
Ty giftermål är ej vårt mål,
— Försakelse är vår idol.
När nu Frida Sténhoff etc.

"Lurad på konfekten".

Den lille Joel är ifrån mig faren,
 Ja, han är faren till ett annat land.
 Jag ensam sitter uti budoaren
 Alltsedan han förskjutit bort min hand.

Refr.:

Faderillanla, faderillanlafaderalla,
 Alltsedan han förskjutit bort min hand.

Allt detta ljufliga som du mig skänkte
 Ur byråslådan har jag plockat opp.
 Se här ringen, som af silfver blänkte,

Den gång därmed du smyckade min kropp.
 Refr.

Och här ä' flaska' me' Floridavatten,
 Som spred en vällukt öfver mina fjät.
 Och Voltakorset som jag bar om natten
 Se'n ryggmattismens kval jag fick i knät.
 Refr.

Den sparbanksboka, som åt mig du räckte,
 Och som alls intet var däri att se.

Och sockerägget som till påsk du spräckte
När som du det i gatan tappade.

Refr.

Ack, denna lyseduken själf jag blekte
Och den broderade med flitens nål.
Och Djäfulvspelet hvarmed snällt jag lekte

Till att i hufv'et jag därpå fick hål.

Refr.

Här ä' de sockarna du gaf den lille,
Som aldrig mig begaf sig till att få,
I ty din falskhet intet sådant ville,
Att mig i ljufva kärleksbojor slå.

Refr.

SYSTEMETS FURSTE.

Det system jag företräder,
Och som jämt jag för till torgs,
Hela världen snart det gläder,
Ja, ni vet väl Göteborgs —

(Refräng):

Ty en liten hela, en halfva, en ters och en
kvart

Gör en änglahvit om man är än så svart.

Vi Årstaviken abonnera,
Det blir ett intressant försök —

Och för hvar droppe vi servera,
Du äta skall en biff med lök.

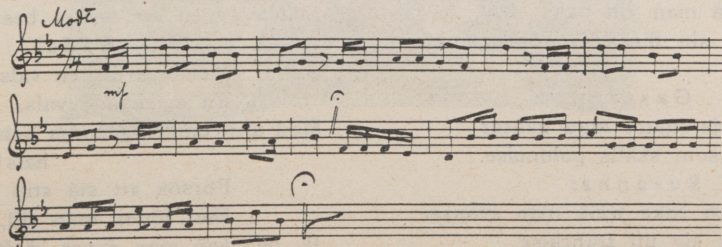
(Refräng.)

Till modersmjölken ock man friar,
Och för att den skall räcka till,
För hvarje klunk, som ungen diar,
Han lamkött äta skall med dill.

(Refräng.)

Fastän en del som säljer viner
Emot oss etablerat skall,
Som förr står Nubbenson och skiner,
Ty helan går i alla fall.

(Refräng.)

För långt bör man aldrig gå.

En dag jag på en middag var
Med mycket mat och skum,
Och han, han var en stilig karl
Fast kanske lite dum.
Vid kaffet se'n han föreslog

ACK DU, EN VALS!

(Mel.: "Tre trallande jantor" i valstakt.)

Gasten:

Hvad tjänar det till att förta sig,
När lättjan en gång finnes till.

Susanna:

De' fint ju att ligga och dra' sig
På morron så länge man vill.

Båda:

Men ack i en vals,
En smekande vals,
Med arm omkring midja och arm omkring
hals,

Då är man ej lat,
De' så man vill ha't,
En vals med sin flicka är söndagsmat.

Gasten:

Ibland pas-de-quatre man dansar
Och något som skälls polonaise.

Susanna:

I boston och cake walk man svansar
Och kråmar sig uti francaise.

Vi skulle ut och gå,
En auto för två.
— Promenera lite grand,
Promenera lite grand —
Men mitt valspråk lyder så:
För långt bör man aldrig gå!

Det jobbats mycket här i sta'n
Med aktier och så'nt,
Och pängar massvis gått på da'n
Mot hög och fin diskont.
Fondmäklarne försvunna ä'
Nu snart hvarenda en.
Kanske dom ä' placerade
Som springpojkar igen —
Man kan jobba lite' grand,
Man kan jobba lite' grand,
Men mitt valspråk lyder så:
För långt bör man aldrig gå!

Herr Allum i vår operett
Han är en riktig ryss —
Han Emma Meissner ju har gett
En tretton tacters kyss.
Och Emma lät'en kyssen få
Så taktfullt hvarje kväll,
Och Hjalmar Meissner fick se på
I sitt musikkapell —
Man kan kyssas lite' grand,
Man kan kyssas lite' grand,
Men mitt valspråk lyder så:
För långt bör man aldrig gå!

Båda:

Men ack du, en vals,
En smekande vals,
Med arm omkring midja och arm omkring
hals,
En lustiger sväng
På lättfotad käng
Så kjolarna flagga i flygande fläng.

Gasten:

Man polka, galopp och mazurka
Visst folk uti dansskolan lär.

Susanna:

De ha en att hoppa och durka
Och ge en ett fasligt besvär.

Båda:

Men ack du, en vals,
En smekande vals,
Med arm omkring midja och arm omkring
hals!

Försök att stå still —

Den födes man till,
Ja, den kan man dansa så länge man vill.

EN JAGAD.

Lifvet är en ständig strid,
Nu man slåss om kvinnofrid.
Tänk att flickor klaga på
Att de ej i fred få gå.
Ack, det där förstår jag ej,
Skulle sådant hända mej
Att bakom mig steg sig rör
Och en röst jag hör:
"Min sköna duftva låt
oss båda följas åt."

(Refräng):

O, hvad mitt hjärta bankar,
Ticke, ticke tick tick tack.
Väcker så varma tankar,
Ticke, ticke tick tick tack.

Ack, som i en salig dröm,
Hörde jag en röst så öm:
"Äppelblomma, aprikos,
Röd och hvit som lingtonnos.
Får jag be, en supé
Uti chambre separée,

Lite' mat och mycke' skum —
Seså, var inte dum!"
Jag ville säga nej,
Men ack, jag kunde ej.

(Refräng):

Kvällen var så mörk och varm,
Kind mot kind och arm i arm.
O, du ljufva kärlekstid
Full af fröjd och kvinnofrid!
I en lyktas klara sken,
Medan jag var ensam me'n,
Bad han: "Fort en liten kyss
Blott stjärnor på oss lyss!"
Men då tog sagan slut
"Fy fan, hva' du ser ut!"

(Refräng):

O, så mitt hjärta bankar,
Ticke, ticke tick tick tack.
Väcker så sorgsna tankar,
Ticke, ticke tick tick tack.

HVA' SA' HANS MAMMA OM DE' DÅ?

(Mel.: Singdudelidej.)

Om allt hvad som händer och sker i vår stad,

Om Lindman är ledsen och Branting är glad,

Om kymigt man har det med livvets besvär
Man viftar med kardan och säger så här:
(Talas): Hva' sa' hans mamma om de' då?

På Drottningens gata det hände en natt
En herre blef glad, ty en dam han fick fatt.
Men efter hans önskan det gick ej precis —
Hon tog'en till finkan för hon var polis —
Hva' sa' hans mamma om de' då?

Till Skansen två vildsvin det kom här om da'n,

Men för de två svina det blef en chikan,
Man ville dem skicka tillbaka igen
Men i Hederstierna de funno en vän —
Hva' sa' deras mamma om de' då?

Nyss Hinke han reste till Skåne på tåg
Och femton små bobbor i västfickan låg,
Men i Helsingborg fanns en djäkla fiskal
Som skingrade Hinke och själv höll ett tal.
Hva' sa' hans mamma om de' då?

Och Astri Torsell uppå våran Dramat
Man hafver gift bort med en norsk advokat —

O flickor, som sitta på denna lokal
Tänk om sådant hände Er Anders de Vahl.
Hva' sa' eran mamma om de' då?

Det bolaget Lingon så insyltat ä',
Att allt mera tydligt däraf kan man se,
Att blott utaf kröser och saftjobberi
Ej alltid en Svensson en Krösus kan bli.
Hva' sa' hans mamma om de' då?

Besök har vi haft utaf herr Fallières,
Som delat ut ordnar åt Pål och åt Per.
Herr Åhlfelt på Rydberg — parlez vous
français,

Han fick säj en stjärna på fracken han me'.
Hva' sa' fru Skog om de' då?

Skön Inga hon låg uti kammaren sin
Och slumrade ljuft när en geting flög in,
När Inga se'n vaknade dagen därpå
Var getingen borta men näsan var två.
Hva' sa' hennes mamma om de' då?

Tänk om herr Melander, den öfverste båld,
Som utaf herr Fallström så illa är tåld,
Skull' fria till Steenhoff och hon ej sa nej
Och sedan de vigdes utaf Ellen Key.
Hva' sa' hans mamma om de' då?